

Tussen Swastika en dubbelkruis

Telkens als ik het Rotterdams Centraal Station uitkom valt het mij op dat de bouwputten weer groter zijn en er nog meer hijpalen de grond ingestampt worden. Het lawaai is oorverdovend. Daarvan is echter niets te horen als je bij Woody van Amen aan de Goudse-singel binnen bent terwijl het op een steenworp afstand ligt van al dit geweld. Sinds een jaar wonen Woody en zijn vrouw Cocky op de vierde etage in het halfronde pand met alle kenmerken van de bekende architect Van Ravenstein; het is echter gebouwd door Van Veen. Eenmaal binnen verbaas je je door de onverwacht enorme lichtgebogen woonruimte met aan de lange zijde een grote vensterwand. Het biedt een panoramisch uitzicht over de stad van St. Laurenskerk tot Hofpleinstationnetje. Alle bekende gebouwen zie je zoals het World Trade Centre waarin 's morgens vroeg de opgaande zon zich spiegelt. Dan Het Hilton, Het Weenahuis met de ronde toren van Henk Klunder en helemaal links in de verte de nieuwe flats aan de rivier met de Toren van Quist.

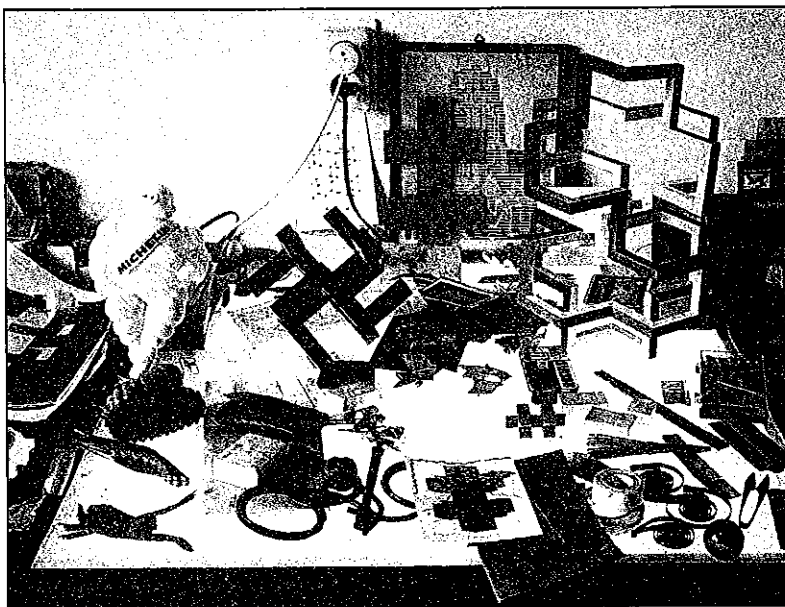
Woody: 'Hier is het leven heerlijk, we willen nooit meer weg. Natuurlijk hebben we moeten inleveren, veel weg moeten doen maar we hadden het er voor over. Wat we moeten doen met de verzamelingen van Cocky weten we nog niet; het atelier staat helemaal volgestouwd. Komt tijd, komt raad. Voorlopig zijn we bezig met ons werk. Er wachten mij weer tentoonstellingen zowel in België als andere landen. Reizen doen we veel; we zijn bijna altijd onderweg.'

Woody van Amen dus, in de jaren 60 bekend om zijn bewegende en soms lichtgevende objecten. Nu verder ontwikkeld en dagelijks bezig met zijn kunst.

'Als kunstenaar heb ik altijd mijn eigen weg gevolgd, los van alle herrie er omheen. Ook nooit meegedaan aan modeverschijnselen of stromingen. Ik ben altijd doorgegaan met mijn eigen dingen en heb nog lang niet alles gezegd. Er zullen nog vele verrassingen plaatsvinden.

Eén dag in de week geef ik met veel plezier les aan de Rotterdamse Academie. Daarna ga ik gauw terug naar mijn eigen omgeving; ik ben kunstenaar, geen schoolmeester. Die ene dag probeer ik mijn leerlingen te inspireren en zij mij. Fantastisch toch! In een optimistische bui heb ik ook nog les gegeven aan Ateliers '63, een niet geïnspireerd instituut. Na een jaar ben ik vertrokken.

Als je hoort hoe er gedacht wordt in de kunstwereld. Heel vreemd. Het is zelfs zo dat ze in onze kunstcommissies Amsterdammers aantrekken. Hoe is het mogelijk. Of we niet zelf competent genoeg zijn om iets te beoordelen. Ze hebben het dan nog voor het zeggen ook! Onbegrijpelijk. Totaal andere

werelden die elkaar niet altijd juist ve
staan.

Maar goed, over mijn werk nu. Er st
veel op stapel. Allereerst mijn reizen
en tentoonstellingen in Singapore en
Djakarta. Werken op papier. Het ma
teriaal neem ik in een rol onder mijn
arm mee. Ik werk ook veel onderwe
en natuurlijk ter plaatse. Ik geef gast
colleges in bovengenoemde steden
waardoor ik langer kan blijven. Je hel
daar veel respons. Voor de academie
zorg ik voor goede plaatsvervangers
zodat ze zich niet in de steek gelater
voelen.

Voor jezelf gaat er ook een wereld
open. Zuid Oost Azië geeft rust. Bo
vendien word je daar geconfronteerd
met zaken die hier geheel onbekend
zijn maar je mateloos kunnen fascine
ren. Dat ontwikkel ik in mijn vrije
werk en probeer het tevens in relati
te brengen met ruimte en geometrie
Wat mij al jaren boeit is het dubbel
kruis waarvan de bron te vinden is bi
nen de cultuur van het boedhisme en
die raakvlakken heeft met het
zwart/wit/grijs blokmotief dat zijn
oorsprong vindt in het hindoeïsme.
Deze twee religies hanteren dezelfde
vormsymbolen zoals het swastika een
symbool is voor energie, ruimte, ont
grensdheid, eeuwigheid. Dat dubbel
kruis heb ik in de loop der jaren drie
dimensionaal weten te maken en de
naam TAXAT gegeven. Al werk ik fi
guratief toch is de geometrie de spil
waar mijn werk om draait. Ik ben nu
gaan realiseren dat ik eigenlijk altijd
met geometrische vormen bezig ben
Alleen hanteerde ik het niet als een
zichzelf staand fenomeen. Tot ik in
Singapore notabene in een taxi, plots
ling werd geconfronteerd met een v
uit het dubbelkruis opgebouwd patro
Toen drong het pas tot mij door dat
daar iets mee moest doen en is het
meegegroeid in mijn ontwikkeling. H
resultaat is dat de Taxat beeldbepale
is geworden in mijn werk en het me
dium is geworden met behulp waarv
ik nieuwe ruimtes kan laten ontstaan
Dan wordt een gekleurde Taxat van
enkele meters hoog staalplaat, be
kroond door een bronzen hert, uitg
voerd.'

Voor geïnteresseerden onder ons, e
een schitterend gedrukt boek met zi
werk uitgekomen. Woody van Ame
- 240 days/dagen/jours/tage. Zelden
de oosterse wereld op zo'n sublieme
wijze weergegeven. De sfeer, het le
ven, het ontstaan van het dubbelkruis
'Zonder de kunstenaar waren onze
ogen allang gesloten', schrijft R.H.
Fuchs in de inleiding. Dat geldt zeker
voor dit kunstwerk.